

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Ceadda Episc. 2. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

2. Mart. VITÆ SANCTORVM. 119.
sui totius non ignorat auctorem: quid ergo ego, qui Deum
meum teneo vitæ meæ non solum gratuitum largitorem,
sed insuper, etiam copiosissimum Redemptorem, æternum
conservatorem? S. Bern. de dilig. Deo.

S. CEADDA EPISC. 2. Martii.

MORTEM ut ne timeas, time Lector: neque
Menim illi olim timent, qui nunc timent; id
quod CEADDA Merciorum & Lindisfarnorum in
Angliâ Episcopus manifestum faciet. Obiit ille
anno post orbem restauratum Septuagesimo se-
cundo supra sexcentimum. Gremium mortuo
MARIÆ templum præbuit, ipse agris asylon tu-
mulum suum, cujus pulvis haustus morbidis
quamplurimis saluti fuit. Cæterum solitus est,
dum vixit, quoties vehementior cælo ventus in-
surgeret, humi se abjicere magnisque vocibus *Mi-
sericordiam Dei implorare*: jam cælo gravius suc-
censente, & fulgura tonitruaque miscente, ad
templum fugere & aram; neque ibi prius sibi à
lacrimis temperare, quàm iterum Sol rideret.
Causam interrogatus, respondit, ex his veluti præ-
ludiis æstimare se illum supremum ac decreto-
rium diem. Utiq; minus tunc hominem fulgu-
rantes iudicis oculos, & fatalem ab arcu senten-
tiam detonantē laturum. Sed talis CEADDA nun-
quam magis serenum cælum quàm moriens
aspexit. Siquidem septē continuis diebus aspecta-
biles è cælo Angelos habuit, qui ad cæli gaudia
invitarunt emeritum, utq; aures faciles impe-
trarent, ah! quali musicâ has demulserunt. Ultimò
cum iisdem frater CEADDAE adfuit, qui cum nuper
adeò in cælum ivisset, viam scilicet nunc germa-
no monstravit. Ex Bedæ Hist. ar. Eccl. Gent. Angl.

Time,

Time, ó homo, quòd in terribili Iudicio ei presentandus es, in cuius manus horrendum est incidere, & eo examinante, quem nihil latet. Si inventa fuerit in te iniquitas, alienandus es ab universitate quietis & gloria, & segregandus à numero Beatorum. S. Bernard. ferm. de Noviss.

S. WINWALOCUS C. 3. Martii.

EX regio sanguine Anglorum se ortum WINWALOCVS vel ex hoc ostendit, quòd puerulus jam omnia præ se despexit, id demum regium ratus non terræ particulam aliquam, sed omnem omnino pedibus mundum subdere. Sed religionem cogitanti obstitit pater, magnum apud filios nomen, & pietatis hodie etiam remora. Disjecit tamen etiam hoc obstaculum fulmen, quod deprehensum in campis patrè tam diu humi afflixit, dum filium cælo, & religioni non invideret. In hanc receptus magnis statim ostentis cœpit eminare. Illud, puto, multis non lectu minus, quam scriptu nobis jucundum erit. Sororcula WINWALOCI anserem domi habebat familiarem. Huic dum incautiùs (ut ferè fit) colludit, ecce in vulvum delicias facientis hic involat, ferratoque osculo oculum exsculpsit deglutitque, heu! nimis delicatum nequam stomacho cibum. Lusca puella alterum etiam oculum plorando videbatur amissura, cum cælestis Alitis monitu WINWALOCVS supervenit, prædonem oculi anserem medium secat, erutumque oculum loco suo reponit, ipsum etiam anserem ad gregem suum amittit, nimis miti in improbum animal supplicio. Sed quid anseres reprehendimus? libentius audiemur WINWALOCVM laudare. qui centies & nocte, & die in